

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Centraal Informatiepunt

Den Haag, 6 februari 2002

Aan de leden en de plv. leden van de
Vaste Commissie voor Economische Zaken

OVERZICHT van stemmingen in de Tweede Kamer betreffende wetsvoorstel:

27639   Wijziging van de Mededingingswet in verband met het omvormen van de
Nederlandse mededingingsautoriteit tot zelfstandig bestuursorgaan

EINDSTEMMING WETSVOORSTEL: het wetsvoorstel is op 5 februari 2002
aangenomen door de Tweede Kamer. PvdA, D66, VVD en CDA stemden voor.

AANGENOMEN EN OVERGENOMEN AMENDEMENTEN

Artikel I, onderdeel B, artikel 3, tweede lid, eerste volzin

8→**34** (Van den Akker/Van Walsem)

Leden van de Raad – d.w.z. het bestuursorgaan van de NMA – moeten na een bepaalde periode worden herbenoemd door de Minister van Economische Zaken. Deze herbenoeming schept een ongewenste afhankelijkheid van de leden van de Raad van de Minister van Economische Zaken. Ter waarborging van een onafhankelijk functioneren van de Raad geschiedt benoeming, schorsing en ontslag van leden van de Raad door de Kroon.

Aangenomen, tegen: SP, ChristenUnie en SGP

Diverse artikelen

28→**37H** (Van den Akker en Van Walsem)

In de energiesector is sprake van netwerken die een natuurlijk monopolie vormen, hetgeen specifiek toezicht vereist. Bovendien bevindt de energiesector zich in een overgangsfase. Voor een goed toezicht op de energiesector is specifieke deskundigheid nodig. Om deze specifieke deskundigheid te waarborgen wordt binnen de NMa-organisatie een energiekamer ingericht.

De organisatie van het toezicht is van groot belang voor een effectieve uitvoering en toezicht op de mededingingswetgeving (zoals de Mededingingswet, Gaswet, Wet personenvervoer, etc.). De Minister moet derhalve zijn goedkeuring aan de door de raad voorgestelde mandaatregeling geven. Indien de Minister van oordeel is dat de mandaatregeling

Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties.

Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8→ **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

een goede taakuitoefening in de weg staat of in strijd is met deze wet kan de Minister de raad opdragen de mandaatregeling binnen een door hem te stellen termijn aan te passen. Deze bevoegdheden van de Minister hebben ook betrekking op wijziging van de mandaatregeling.
Met algemene stemmen aangenomen.

Artikel I, onderdeel B, artikel 5c

27 (Leers)

Voor een goede beoordeling van bepaalde ontwikkelingen op het gebied van concurrentieverhoudingen in economische sectoren is het wenselijk dat het parlement desgevraagd kan beschikken over advies van de Nma. Een door de raad van de Nma uitgebracht advies maakt het de leden van het parlement tevens mogelijk het door de Minister gevoerde mededingingsbeleid beter te kunnen beoordelen. De voorgestelde regeling draagt daarmee bij aan versterking van de controlerende taak van het parlement.

Aangenomen, tegen: ChristenUnie, SGP en D66

Artikel I, onderdeel B, artikel 5j

25→45 (Voûte-Droste en Van den Akker)

De minister kan beleidsregels vaststellen conform de Algemene wet bestuursrecht. Hierop is hij politiek aanspreekbaar. Toezichthouders (zoals Nma en Dte) zijn uitvoeringsorganisaties en dienen geen beleid te maken en evenmin beleidsregels op te stellen. Toezichthouders dienen derhalve uitvoeringsregels uit te vaardigen ten einde de toezichtsfunctie en toezichtscriteria van de toezichthouder meer transparant te maken.

Aangenomen, tegen: ChristenUnie en SGP

Diverse artikelen

15→24→41 (Bolhuis en Van den Akker)

Dit amendement bewerkstelligt de invoering van fatale termijnen bij de procedure voor ontheffingsverzoeken. Wanneer de NMa niet binnen de in de wet genoemde termijnen een beslissing over een ontheffing neemt, wordt automatisch een ontheffing voor de duur van drie jaar verleend. Een ontheffing van het kartelverbod is vaak van groot belang voor een onderneming. Trage besluitvorming door de NMa (soms duurt het zelfs enige jaren voordat een besluit is genomen) kan grote gevolgen hebben. Daarom de introductie van deze sanctiemogelijkheid, overigens overeenkomstig de bestaande regeling voor concentratietoezicht (artikelen 37, lid 3 en 44, lid 1 Mededingingswet). De nu al in de wet genoemde maximale termijnen van vier maanden, te verlengen met vier maanden, blijven bestaan, evenals de opschortende werking ervan wegens het verzoek om inlichtingen.

Aangenomen, tegen: GroenLinks en VVD

Diverse artikelen

16→42→56 (Bolhuis en Van den Akker)

De wijziging van dit amendement vloeit voort uit het wetgevingsoverleg. Dit amendement bewerkstelligt dat de belanghebbende bij alle besluiten op grond van de Mededingingswet de keuze wordt geboden om een bezwaarprocedure bij de Nma (voortvloeiend uit de Algemene wet bestuursrecht) te voeren dan wel rechtstreeks beroep in te stellen bij de Rechtbank te Rotterdam. In het laatste geval blijft artikel 7:10 AWB derhalve buiten toepassing.

Aangenomen, tegen: VVD

Nieuwe artikelen 93a en 93b

14 (Bolhuis)

De amendement strekt ertoe dat het mogelijk wordt dat ondernemingen een bijdrage gaan betalen voor de dienstverlening door de Nma. In andere landen, zoals Duitsland en de Verenigde Staten, bestaat dit systeem reeds. In Nederland komen er bepalingen over het betalen van bijdragen voor in de Elektriciteitswet 1998 (artikel 85) en in de Gastwet (artikel 64). Dit amendement ten aanzien van de Nma sluit aan bij deze bepalingen. Door middel van Amvb kan een bijdrage worden bepaald voor het aanvragen van een vergunning of een ontheffing en voor het aanmelden van een overname.

Aangenomen, tegen: VVD en CDA

Nieuw artikel “Artikel 107, tweede lid,”

12→23 (Bolhuis en Leers)

Dit amendement bewerkstelligt dat artikel 16 van de Mededingingswet in stand blijft, en niet op 1 januari 2003 uit de wet verdwijnt, zoals artikel 107, tweede lid, thans regelt. Artikel 16 regelt vrijstelling van het kartelverbod uit artikel 6 voor overeenkomsten, bepalingen en gedragingen die voortvloeien uit andere wetgeving. In de Memorie van Toelichting bij de totstandkoming van de Mededingingswet heeft de minister van Economische Zaken aangegeven het van belang te vinden dat er een uitdrukkelijke afbakening zal plaatsvinden tussen bestaande wetgeving en mededingingswetgeving. Wanneer die afbakening, vijf jaar na de inwerkingtreding van de wet, zou zijn afgerond, zou artikel 16 uit de Mededingingswet kunnen verdwijnen. Echter, die afbakening heeft nooit plaatsgevonden. Het is daarom niet verantwoord artikel 16 uit de Mededingingswet te schrappen.

Aangenomen, tegen: VVD

Diverse artikelen

38→43→46→57 (Van den Akker en Van Walsem)

Een krachtig handhavingsbeleid is van groot belang voor het goed functioneren van de geliberaliseerde elektriciteits- en gassectoren. Het handhavingsplan strekt er toe de toepassing en het gebruik van handhavingsinstrumenten door de raad meer inzichtelijk en voorspelbaar te maken voor marktpartijen. Uit het handhavingsplan moet op objectieve wijze zijn vast te stellen in welke gevallen en op welke wijze de verschillende handhavingsbevoegdheden zullen worden toegepast en welke procedure daarbij wordt gehanteerd. Tevens is door het opnemen van een goedkeuringvereiste voorzien in een uitdrukkelijke verantwoordelijkheid van de Minister voor het algemene handhavingsbeleid. Aan de raad wordt een bevoegdheid toegekend bindende aanwijzingen te geven. Een soortgelijke bevoegdheid is opgenomen in de Elektriciteitswet 1998 (artikel 5 lid 6).

Met algemene stemmen aangenomen

Diverse artikelen

39H (Van den Akker en Voûte-Droste)

Met dit amendement blijft de Minister van Economische Zaken bevoegd aanwijzingen te geven in individuele gevallen bij de uitvoering van de Gaswet en de Elektriciteitswet 1998. De uitoefening van die bevoegdheden geschiedt derhalve onder de verantwoordelijkheid van de minister. Zulks is in ieder geval wenselijk zolang de energiemarkt nog niet volledig is geliberaliseerd. In beginsel kan de individuele aanwijzingsbevoegdheid vervallen als de

liberalisering is voltooid. Naar het zich laat aanzien zal dat per 1 januari 2005 het geval zijn. Derhalve wordt voorgesteld deze bepaling per die datum te doen vervallen. Dit kan evenwel anders zijn, wanneer uit de evaluatie blijkt dat het toezicht op de energiesector of de liberalisering nog onvoldoende functioneert. De geschillenbeslechting is nu ook al een taak van de NMa. Politieke invloed op de besluitvorming van de raad bij concrete geschillen is ongewenst. De bepalingen die betrekking hebben op geschillenbeslechting in de Elektriciteitswet 1998 en in de Gaswet zijn daarom uitgezonderd van de bevoegdheid van de Minister van Economische Zaken om aanwijzingen in individuele gevallen te geven.

Aangenomen, tegen: PvdA

Nieuw artikel 36, leden 5 en 6

21→36 (Van den Akker en Van Walsem)

In de Gaswet is bepaald dat de Minister geen individuele of algemene aanwijzingen mag geven ten aanzien van door de toezichthouder vast te stellen regelgeving (richtlijnen). Aanwijzingen kunnen uitsluitend bij algemene maatregel van bestuur worden gegeven. Deze regeling houdt verband met het aandeelhouderschap van de Staat in Gasunie. Inmiddels zijn ook de aandelen van TenneT, de landelijke netbeheerder, overgegaan naar de Staat. Reden om de in de Gaswet opgenomen regeling ook op te nemen in de Elektriciteitswet 1998.

Aangenomen, tegen: SP

Diverse artikelen

10→35→47→55 (Van den Akker en Van Walsem)

Het bedrijfsleven heeft belang bij de mogelijkheid tot versnelling van de beroepsprocedures op grond van de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet. Momenteel is in behandeling bij het parlement een wetsvoorstel tot wijziging van de Algemene wet bestuursrecht dat onder bepaalde voorwaarden voorziet in het overslaan van de bezwaarprocedure (rechtstreeks beroep). Een bezwaar van dit voorliggende wetsvoorstel is dat het overslaan van de bezwaarprocedure afhankelijk is gesteld van instemming van het betrokken bestuursorgaan. Dit betekent, uitgaande van de voorgestelde regeling, dat het bestuursorgaan zijn instemming kan weigeren en dat de belanghebbende bij een besluit de bezwaarschriftprocedure alsnog moet doorlopen. Om aan dit bezwaar tegemoet te komen wordt een regeling voorgesteld die het mogelijk maakt, indien een belanghebbende dit wenselijk acht, de bezwaarschriftprocedure over te slaan en rechtstreeks beroep in te stellen. Voor het overslaan van de bezwaarschriftprocedure is dus niet langer toestemming vereist van het bestuursorgaan. Indien het college van beroep voor het bedrijfsleven bij haar onderzoek van de zaak vaststelt dat deze zich – bijvoorbeeld omdat er nog te veel onduidelijkheid over de feiten bestaat – niet goed leent om in beroep te worden afgedaan, kan zij bepalen dat deze toch eerst in bezwaar moet worden behandeld. Ingeval een andere belanghebbende bezwaar heeft gemaakt tegen hetzelfde besluit moet het College van Beroep voor het bedrijfsleven het onderzoek sluiten en moet het beroep verder door de raad als bezwaar worden behandeld. Hiermeer wordt voorkomen dat tegelijkertijd zowel de raad als het College van Beroep voor het bedrijfsleven ten aanzien van hetzelfde besluit een oordeel vellen. De uitspraak van het College van Beroep voor het bedrijfsleven waarbij hij aangeeft het onderzoek niet te willen voortzetten en dat het beroepschrift als bezwaarschrift door de NMa moet worden behandeld is van procedurele aard. Hoger beroep daarvan is niet gewenst. De wijziging van de bijlage bedoeld in artikel 20 van de Wet bestuursrechtspraak bedrijfsorganisatie strekt ertoe dat te voorkomen. Dit is overeenkomstig het voorgestelde in het wetsvoorstel tot wijziging van de Algemene wet bestuursrecht in verband met rechtstreeks beroep. Representatieve organisaties

als bedoeld in de Gaswet vervullen een belangrijke rol bij het bewaken van het stelsel van richtlijnen en indicatieve voorwaarden. Deze rol komt onder meer tot uitdrukking in het te voeren overleg met gastransportbedrijven en het vragen aan de toezichthouder van bindende aanwijzingen. In verband met deze rol moeten representatieve organisaties ook de mogelijkheid hebben te interveniëren (voegen / tussenkomst) in gerechtelijke procedures bij de burgerlijke rechter waarbij een besluit, inhoudende de vaststelling van richtlijnen, wordt getoetst. Blijkens een uitspraak van de president van het CBB is de verwijzing in artikel 82, eerste lid, van de Elektriciteitswet 1998 naar de artikelen 27 en 31 niet correct. Deze omissie wordt hersteld.

Met algemene stemmen aangenomen

Considerans

11 (Leers)

De ZBO-status wordt verleend aan het bestuursorgaan van de NMA en niet aan de organisatie. Met dit amendement wordt deze omissie hersteld. Indien dit amendement wordt aangenomen komt het opschrift van dit wetsvoorstel te luiden: Wijziging van de Mededingingswet in verband met het omvormen van het bestuursorgaan van de Nederlandse mededingingsautoriteit tot zelfstandig bestuursorgaan.

Aangenomen, voor: PvdA, VVD, CDA, ChristenUnie en SGP

VERWORPEN, INGETROKKEN EN/OF VERVALLEN AMENDEMENTEN

Artikel I, onderdeel B, artikel 5b

29→40 (Bolhuis)

Dit amendement geeft de Tweede Kamer de mogelijkheid op hoofdlijnen sturing te geven aan de werkzaamheden van de Nma en de prioriteiten die zij hierbij hanteert. De Kamer kan, bijvoorbeeld jaarlijks bij de bespreking van het jaarverslag van de Nma, de minister vragen de Nma op te dragen bepaalde prioriteiten te leggen bij de uitvoering van haar taak op grond van de Mededingingswet. Hierdoor bepaalt de Kamer zeker niet in detail de werkzaamheden van de Nma – dat zou onwenselijk zijn –, maar kan ze wel, als de situatie daartoe aanleiding geeft, invloed uitoefenen op de hoofdlijnen van het door de Nma gevoerde beleid.

Ingetrokken

Diverse artikelen

50 (Bolhuis)

Bij de toepassing van zijn bevoegdheden moet de Raad – d.w.z. het bestuursorgaan van de NMA – ook rekening houden met niet economische belangen. De Minister wordt verplicht beleidsregels op te stellen die aangeven op welke wijze de Raad bij de toepassing van zijn bevoegdheden rekening moet houden met niet economische belangen. De vast te stellen beleidsregels zullen in ieder geval betrekking hebben op de wijze waarop de Raad belangen op het gebied van gezondheid, cultuur, sociale zekerheid en milieu dient af te wegen.

Ingetrokken

Nieuw artikel 93a

48 (Bolhuis)

In het amendement wordt zeker gesteld dat rechtspersonen, zoals bijvoorbeeld de Consumentenbond, die krachtens hun doelstellingen de algemene en collectieve belangen behartigen worden aangemerkt als belanghebbenden ten aanzien van de mededingingswet.

Ingetrokken

Nieuw artikel 5o

26 (Leers en Bolhuis)

In verband met de verzelfstandiging van de NMa is het wenselijk de band tussen deze organisatie en de samenleving te verstevigen. Door instelling van een Adviesraad wordt het voor de representatieve organisaties mogelijk hun zienswijze op het mededingingsbeleid en de toepassing daarvan beter te overleggen met Minister en Raad van Bestuur. Doordat deze publicaties openbaar zullen zijn kan zij ook mede richting geven aan het debat in het parlement over onder meer de prioritering van de werkzaamheden van de Nma.

Ingetrokken

Artikel I, onderdeel B, artikel 5d

22 (Van Dijke)

Met de verzelfstandiging van de NMa vervalt de bevoegdheid van de Minister van Economische Zaken om de directeur-generaal (straks: de raad van bestuur) aanwijzingen te geven in individuele gevallen. Daarvoor in de plaats komt de bevoegdheid om algemene beleidsregels te stellen. Dit amendement voegt in aanvulling daarop een vernietigingsbevoegdheid toe aan het wetsvoorstel teneinde de mogelijkheid open te houden om de Minister van Economische Zaken achteraf volledig politiek verantwoordelijk te kunnen stellen voor besluiten van de NMa. Dit is in lijn met het wetsvoorstel voor een Kaderwet zelfstandige bestuursorganen, waarin de vernietigingsbevoegdheid fungeert als sluitstuk van de ministeriële verantwoordelijkheid. Men leze er de memorie van toelichting van laatstgenoemd wetsvoorstel op na (Kamerstuk 27 426 nr. 3, p.27): «...de vernietigingsbevoegdheid (vult) met betrekking tot de zelfstandige bestuursorganen het democratisch tekort dat inherent is aan zelfstandige bestuursorganen: in het uiterste geval kan de politieke verantwoordingsplicht van een bestuurder, in casu een minister, jegens een vertegenwoordigend lichaam geëffectueerd worden ter voldoening aan het adagium «geen bevoegdheid zonder dat daarover verantwoording kan worden gevraagd en afgelegd». Het is evident dat de vernietigingsbevoegdheid een uiterste middel is, dat slechts met grote terughoudendheid mag worden gebruikt, zoals dat ook de bestendige praktijk is met de bestaande vernietigingsbevoegdheden. (...) Vernietiging is een instrument dat alleen achteraf wordt toegepast en geen algemeen toezicht veronderstelt; het zelfstandig bestuursorgaan is in eerste instantie zelf verantwoordelijk. Dit instrument creëert dan ook geen bemoeienis van de minister met het zelfstandig bestuursorgaan in individuele gevallen.» Met het oog op de publieke belangen die met besluiten van de Nma gemoeid kunnen zijn, zoals op sociaal, cultureel of ecologisch vlak, komt het ons wenselijk, zometeen noodzakelijk voor om deze bevoegdheid aan de Minister van Economische Zaken toe te kennen met betrekking tot de NMa. Deze bevoegdheid van spontane vernietiging geeft de Tweede Kamer de mogelijkheid de Minister bij zwaarwegende algemene belangen op individuele besluiten achteraf aan te spreken.

Verworpen, voor: SP, GroenLinks, ChristenUnie en SGP

Onderdeel I, artikel 6

58 (Bolhuis) (subamendement op amendement 39H)

Het subamendement beoogt de bevoegdheid tot het geven van individuele aanwijzingen te beperken. Dit aangezien de essentie van het wetsvoorstel nu juist het intrekken van de individuele bevoegdheid van de minister is. Het amendement zondert de gas- en electriciteitswet daarvan uit, zonder nadere motivatie. Daarom beperkt het subamendement de individuele aanwijzingsbevoegdheid tot die situaties waar het gewichtige redenen van algemeen belang betreft.

Verworpen, voor: PvdA, ChristenUnie en SGP

Diverse artikelen

9 (Leers en Bolhuis)

Bij de toepassing van zijn bevoegdheden moet de Raad – d.w.z. het bestuursorgaan van de NMA – ook rekening houden met niet economische belangen. De Minister wordt verplicht beleidsregels op te stellen die aangeven op welke wijze de Raad bij de toepassing van zijn bevoegdheden rekening moet houden met niet economische belangen. De vast te stellen beleidsregels zullen in ieder geval betrekking hebben op de wijze waarop de Raad belangen op het gebied van gezondheid, cultuur, sociale zekerheid en milieu dient af te wegen.

Ingetrokken

Nieuw artikel 21a

13 (Bolhuis)

Dit amendement geeft de minister van Economische Zaken de bevoegdheid om door de NMA afgewezen ontheffingsverzoeken toch toe te kennen, als hij van mening is dat een gewichtige reden van algemeen belang zwaarder weegt dan de te verwachten mededingingsbeperkingen. De Nma toetst uiteraard alleen op grond van de Mededingingswet. Er zijn echter situaties denkbaar waarin op grond van de Mededingingswet een ontheffingsverzoek niet kan worden toegekend, maar waarin het verlenen van ontheffing op grond van andere, zwaarwegende maatschappelijke belangen wel wenselijk is. De bevoegdheid voor het verlenen van die ontheffing komt in zo'n geval toe aan de, politiek verantwoordelijke en aanspreekbare, minister. Deze bepaling sluit aan op artikel 47 van de Mededingingswet, waar de minister de bevoegdheid heeft om een vergunningweigering bij concentraties te doorbreken.

Ingetrokken

Nieuw lid in artikel 58

17H (Bolhuis)

Dit amendement versterkt de mogelijkheid om maatregelen te treffen bij overtreding van artikel 24 van de Mededingingswet, waarin het misbruik van economische machtsposities wordt verboden. De huidige wet biedt hiervoor te weinig aanknopingspunten. Wanneer het misbruik van economische machtsposities serieuze vormen aanneemt en grote gevolgen heeft en wanneer de kans op voortzetting of herhaling groot is, zijn (in uitzonderlijke omstandigheden) structurele maatregelen nodig ter voorkoming van het misbruik. Te denken valt hierbij aan het gedwongen opsplitsen van een onderneming.

Ingetrokken

Nieuw artikel 23a en een nieuw lid in artikel 24

18H (Bolhuis)

Dit amendement beoogt de Nma meer mogelijkheden te geven in situaties waar de mededinging mogelijk beperkt is als gevolg van het bestaan van economische machtsposities. Het amendement is analoog aan bepalingen in de Duitse mededingingswet (artikel 19, derde lid, van die wet). In artikel 23a is het (weerlegbaar) vermoeden van een economische machtspositie opgenomen. Indien een onderneming alleen of twee of drie ondernemingen gezamenlijk een marktaandeel hebben van 50% of meer dan wordt een economische machtspositie vermoed aanwezig te zijn. Ondernemingen kunnen dat vermoeden weerleggen door aan te tonen dat er sprake is van de mogelijkheid van daadwerkelijke mededinging (deze disculpatiegrond geldt zowel als sprake is van een onderneming met marktaandeel > 50% als wanneer twee of drie ondernemingen gezamenlijk een marktaandeel hebben van 50%) of wanneer zij aantonen dat – en dat geldt alleen als sprake is van meerdere ondernemingen – zij geen overheersende positie hebben ten opzichte van hun concurrenten. De definitie van economische machtspositie zoals opgenomen in artikel 1 van de wet blijft voorts onverkort van kracht, met andere woorden buiten het vermoeden dat in artikel 23a is opgenomen kunnen zich (ook) economische machtsposities voordoen. Artikel 23a strekt er toe de positie van de Nma te vergemakkelijken door een weerlegbaar vermoeden op te nemen.

Ingetrokken

Artikel I, onderdeel B, artikel 3, tweede lid, eerste volzin en artikel I, onderdeel B, artikel 4a

20 (Van Walsem)

De raad van bestuur van de NMa krijgt met dit wetsvoorstel de status van zelfstandig bestuursorgaan. Voorkomen moet worden dat besluitvorming omtrent benoeming, schorsing en ontslag van de leden van de raad van bestuur mede plaatsvindt op basis van overwegingen die verband houden met het door een Minister gewenste beleid. Door de benoeming, schorsing en ontslag op te dragen aan de minister van Economische Zaken en de minister van Justitie wordt de onafhankelijkheid van de leden van de raad van bestuur van de NMa bevorderd. De keuze voor de minister van Justitie houdt verband met het takenpakket van de NMa. Het beleidsterrein van minister van Justitie heeft geen raakvlakken met dat van het NMa, waardoor een onafhankelijkheid gewaarborgd wordt.

Ingetrokken

MOTIES

---

30 (Voûte-Droste) over een motie over de positie van de sectorspecifieke kamers binnen de Nma

Aangenomen, voor: SP, GroenLinks, VVD en CDA

31 (Van Walsem/Bolhuis) over het onderzoeken van de mogelijkheden om een Vervoerskamer binnen de NMa op te richten

Aangenomen, voor: PvdA, D66, VVD en CDA

51 (Van den Akker/Voûte-Droste) inzake voorstellen sturing op hoofdlijnen werkzaamheden NMa door minister EZ, bij evaluatie Mededingingswet

Aangenomen, voor: SP, GroenLinks, PvdA, D66, VVD en CDA

52 (Van den Akker/Voûte-Droste) inzake wenselijkheid toepassing Mededingingswet op de huisartsenpraktijk

Aangenomen, tegen: PvdA, ChristenUnie en SGP

53 (Bolhuis c.s.) inzake presenteren voorstellen tot aanscherping van de Mededingingswet bij gelegenheid evaluatie van de wet

Aangenomen, tegen: ChristenUnie en SGP

54 (Bolhuis) inzake presenteren analyse toekomstige waarborg bescherming publiek belang bij gelegenheid evaluatie van Mededingingswet

Aangenomen, tegen: D66, ChristenUnie en SGP